Sesambjerget

Der var engang to brødre. Den ene var fattig og den anden rig, men han gav aldrig sin bror noget. Han drev en lille handel med korn, men den gik undertiden så slet, at han ikke havde det tørre brød til sig og sin kone og sine børn. En dag, da han kørte igennem skoven, fik han øje på et stort bart bjerg, som han aldrig havde lagt mærke til før, og standsede forundret og så på det. Pludselig så han tolv høje, barske mænd komme gående, og da han troede, det var røvere, kørte han vognen ind i krattet og klatrede op i et træ og ventede på, hvad der nu skulle ske. De tolv mænd gik hen til bjerget og råbte: "Sesam, Sesam, luk dig op." Straks blev der en åbning i bjerget, de tolv mænd gik derind, og det lukkede sig igen efter dem. Lidt efter kom de ud med store sække på ryggen. "Sesam, Sesam, luk dig i," sagde de, og det var nu umuligt at opdage, at der havde været en åbning i bjergvæggen. Da de var kommet så langt bort, at man ikke kunne øjne dem mere, klatrede manden ned af træet, meget nysgerrig efter at se, hvad der var inde i bjerget. Han gik hen til det, og da han havde sagt: "Sesam, Sesam, luk dig op," blev der en åbning i væggen. Han kom ind i en hule, der var helt fuld af sølv og guld, og perler og ædelstene lå i dynger som korn. I begyndelsen blev han helt forvirret ved synet af al den pragt og vidste slet ikke, om han turde tage noget af det eller ej, men til sidst tog han mod til sig og fyldte sine lommer med guld, men perlerne og ædelstenene lod han ligge. Da han kom ud, sagde han: "Sesam, Sesam, luk dig i," og bjerget lukkede sig, og han trak sin vogn frem og kørte hjem. Han behøvede nu ikke mere at gøre sig bekymringer, men købte kød og brød og også vin for guldet, gav de fattige almisser og gjorde godt, hvor han kunne. Da guldet var sluppet op, gik han hen til sin bror og bad om han måtte låne en skæppe, hentede sig et nyt forråd, men rørte ikke de store skatte. Da han tredie gang ville hente noget, lånte han igen skæppen. Den rige bror havde allerede længe været misundelig over det held, han havde haft med sig og kunne ikke begribe hvorfra al den rigdom kom, og hvad han ville med skæppen. Han fandt da på en list, bestrøg bunden med beg, og da han fik den igen, var et guldstykke blevet hængende deri. Han gik straks hen til sin bror og spurgte, hvad han havde målt med skæppen. "Byg og havre," svarede han, men broderen viste ham da guldstykket og truede med at melde ham til dommeren, hvis han ikke sagde sandheden.

Han fortalte da, hvordan det hele var gået til, og den rige lod straks spænde for vognen og kørte ud i skoven for rigtig at benytte lejligheden. Da han havde råbt: "Sesam, Sesam, luk dig op," og kom ind og så alle skattene, blev han ganske blændet og vidste ikke, hvad han skulle foretrække. Til sidst samlede han så mange ædelstene, han på nogen måde kunne bære, men hele hans sjæl var så opfyldt af tanken om alle de store skatte, at han ikke kunne huske, hvad bjerget hed. "Simili, Simili, luk dig op," råbte han.

Men det var ikke det rigtige navn, og bjerget rørte sig ikke. Han blev ude af sig selv af angst, og jo mere han tænkte sig om, jo mere forvirret blev han. Det var ham umuligt at komme i tanker om navnet, hvad hjalp nu alle hans skatte. Om aftenen åbnedes bjerget, og de tolv røvere kom ind. "Har vi dig endelig, din galgenfugl," råbte de leende, da de så ham, "tror du ikke vi ved, at du har været her to gange. Denne gang skal du ikke slippe fra os." - "Det var ikke mig, det var min bror," råbte han. Men uden at bryde sig en smule om hans bønner og forsikringer drog en af røverne sit sværd og huggede hovedet af ham.

* * *